விறகிடைத் தீ இருப்பது புலனாவதில்லை: பாலில் நெய் மறைந்தே நிற்கிறது. மத்தால் கடையும் போது வெண்ணெய் வெளிப்படுதல் போல், தன்னுள் மறைந்திருக்கும் இறைவனை, மனிதன் தன் சாதனைகளால் முயன்று உள்முகமாகக் கண்டு மகிழ முடியும் என்கிறது தேவாரம். உலகுக்கு மூல காரணன் இறைவன். தன் மேலான கருணை காரணமாகவே, உயிர்கள் உய்ந்து, மலபரிபாகம் பெற அவன் தனு, கரண, புவன, போகங்களை ஆக்கி அளிக்கிறான். இவ்வரிய உண்மையைக் காகபுஜண்டர் 'காரணமாய் நின்றான்' என்ற தொடரால் வெளிப்படுத்துகிறார். அவன் உயிரோடு கலந்து நிற்கும் நிலையைக் 'கண்ணுள் மணியாகி' என்ற அரிய தொடர் வழித் தம் குறளில் எளிமைப்பட எடுத்துரைக்கிறார். 'கண்ணுள் மணியாகிக் காரணமாய் நின்றான்' என்பது அவ்வரிய தொடர். இக்குறளின் பின்னடி பிழையாக அமைந்துள்ளது. என்றாலும், அத்தகு இறைவனை உள்ளவாறு உணர்ந்து, உயிர்கள் போற்றி உய்ய வேண்டும் என்பதே அவர் கருத்தாதல் கூடும் என உணர முடிகிறது.

உலகியல் போற்றுக!

அறிவனவற்றுளெல்லாம் மேலான அறிவு உலகியல் அறிதலேயாகும். உலகியல் கல்லாதவர், பலகற்றும் அறிவுடையராகக் கருதப்பட மாட்டார் என்பர் வள்ளுவர். 'உலகம் தழீஇயது ஒட்பம்' என, உலகத்தவரை நட்பாக்கிக் கோடலே அறிவு என்பதும்

அவர் மதிப்பீடுகளுள் ஒன்று. உலகத்தவர் 'உண்டு' என்று ஏற்றுக் கொண்ட ஒன்றை, 'இல்லை' என்று சாதிப்பானை, அவன் மனிதனே யாயினும், அவன் 'பேய்' என்றே கருதப்படுவான் என்று, உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகலைத் திருவள்ளுவர் பெரிதெடுத்துப் பேசுகிறார். உலகியல் என்பதையே, பெரியோர் மரபு என்றனர். சமய வாதிகள் 'ஆன்றோர் ஆசாரம்' எனக் கூறினர். முன்னே வாழ்ந்திருந்த அறிஞர்களின் அனுபவ வெளிப்பாடுகள், பின்னே வாழ்வாருக்குக் கைவிளக்குகளாகத் திகழ்வன. 'ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்' என்கிறது அறநூல். காகபுஜண்டர் உலகியல் அறிந்து வாழ வற்புறுத்துகிறார். அறநூல்களும், சமயநூல்களும் உலகியலை ஒட்டி நின்றே நடையிடுகின்றன. மனித வீழ்ச்சிக்கு, உலகியல் அறியாமை ஒரு காரணம் என்றால், ஒன்றில் பற்றி நில்லாது அலைபாயும் மனமும் ஒரு காரணமாகிறது. இதுபற்றியே சித்தர்கள் மனத்தைக் 'குரங்கு' என்றும், 'பேய்' என்றும் உருவகித்துப் பாடினார். காகபுஜண்டர் இவற்றை எல்லாம் உள்ளடக்கி

> 'உலகியல் அறிந்தோர் ஒரு நாளும் மாளார்
> பலநினைவை விட்டுநீ பார்'

'மாளார்' என்பதை நீண்ட வாழ் நாளாகவும் கொள்ளலாம். அல்லது புகழுடம்புடன் வாழ்வர் என்றும் கொள்ளலாம்.

தொண்டு செய்து பெற்ற சுகம்

இறைவனோடு தொடர்பு கொண்டு வாழும் சீரடியார் உலகில் பலர். நல்ல ஞான குருவின் உதவியோடு இறையனுபவம் அவர்களுக்கு வாய்த்திருக்கும். குருநாதனை அணுகி, அவனுக்குத் தொண்டு செய்து, அவன் ஏவல் வழி நின்றோர் இறையருள் பெறுதல் எளிது. குருவும் இறைவனும் வேறல்லர் என்பது வைதிக மதங்களின் துணிபு. 'குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி' என்பது திருமூலர் வாக்கு. மணிவாசகருக்குத் திருப்பெருந்துறையில், குருந்தமரநிழலில், குருவடிவாக வந்து இறைவன் ஞான உபதேசம் செய்தான். குருவழி நின்று இறையனுபவம் எய்தப் பெற்றவர்கள் தாம் பெற்ற அருளின்பத்தைப் பிறருக்கு உரைத்திலர். அது உரைக்கவும் ஒண்ணாதது. திருவாசகம் போன்ற ஞானநூல் கருத்துக்கள், அநுபவம் பெற்றார்க்குப் புலனாகுமே அன்றிச் சொற்பொருள் அறிந்தாருக்கெல்லாம் புலனாதல் இல்லை. இது பற்றியே, திருவாசகம் முதலிய அநுபவ நூல்களுக்கு நம் முன்னோர், உரை காணாது விட்டனர். சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திருவாசகத்தின் பொருள் தில்லை நடராசனே என்று உரைத்தல் நோக்கத்தக்கது. காகபுஜண்டரும் இவற்றை எல்லாம் உள்ளடக்கி,

'கண்டோருஞ் சொல்லார் கருத்தால் பெரியோரைத்
தொண்டு செய்து பெற்ற சுகம்'

என்று கூறிப் போந்தார். தாய் ஒருத்தித் தன் மணாளனோடு கூடிப்பெற்ற சுகத்தை மகளுக்கு உரைக்க இயலாதது போல், இறையநுபவங்களை ஞானிகள் விண்டுரைக்க மாட்டார்கள் என்பது புலனாகிறது.

யோகமும் கற்பமும்

மேலும், தம் குறள் வெண்பாக்களில் சிவராஜயோகம் பற்றியும், பிராணாயாமத்தின் சிறப்புப் பற்றியும், அறுபத்து நான்கு வகை யோகக் கூறுகள் பற்றியும் பல அரிய குறிப்புக்களை வழங்குகின்றார். இப்பதினாறு குறள்களில் தாம் உரைக்கவந்தன இவை இவை என்பதை அவரே,

> 'யோகமுடன் கற்பம் உரைத்தேன் ஈ ரெட்டினில்
> வேகமுடன் கண்டுணரு வீர்'

என்று குறித்துச் செல்கிறார். யோகம் என்பது முன்னரே விளக்கப்பட்டது. கற்பம் என்பதற்குப் பொருள் பலவாயினும், இங்கே ஆயுளை நீட்டிக்கச் செய்யும் வழிமுறை அல்லது மூப்பு வாராமல் செய்யும் மருந்து என்று கொள்வது பொருத்தமாகலாம். நிறைவுக் குறளில்

> 'வாசிமுனி மைந்தா மருவு பிரமத்தில்
> மோசம்வா ராகுறள்முற் றும்'

தாம் உரைத்த குறள் பகுதி நிறைவடைந்து விட்டதாக ஆசிரியரே இவ்வாறு குறித்துள்ளார்.

காப்புச் செய்யுள்

இனி சித்தர் பாடல் தொகுதியில் காகபுஜண்டர் பாடல்கள் என்று தலைப்பிட்டுத் தொகுக்கப்பட்டுள்ள 79 பாடல்களை ஆராயலாம். இவற்றைப் புசுண்ட உபநிடதம் எனவும் கூறுகின்றனர். இரண்டாவதாக வரும் பகுதியில் 65 பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இரண்டாம் பகுதியின் முதற்பாடல் காப்புச் செய்யுளாக அமைந்துள்ளது.

'ஆதிஎனை ஈன்றகுரு பாதம் காப்பு
அத்துவிதம் பிரணவத்தின் அருளே காப்பு
நீதியாம் ஆரூட ஞானம் பெற்ற
நிர்மலமாம் சித்தருடைப் பாதங் காப்பு'

என வரும் காப்புச்செய்யுளில், இறைவன், பிரணவம், சித்தர் காப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

யோகச் சிறப்புரைத்தல்

காகபுஜண்டர் வரலாற்றுக் கூறுகள் பல இவ்விரு உபநிடதப் பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன. விண்வெளியில் காகபுஜண்டர் நிர்விகர்ப்பச் சமாதி நிலை பெற்று நீண்ட நாள் உயிர் வாழ்ந்த திறம் அவர் கூற்றாகவே அமைந்துள்ளது. காகபுஜண்டர் என்ற பெயர் பெற்றமை குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இறைவனை நெஞ்சத்தில் இருத்தி வெகுகோடி காலம் அவர் வாழ்ந்திருந்த திறமும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

'காணாத காட்சியெல்லாம் கண்ணில் கண்டு
காகமடா புசுண்டரெனும் பேரும் பெற்றேன்'

என்றும்,

'..... மனம ஒனறாக
ஏகபரமாம் பொருளை இருத்தி ஒன்றாய்
நிறுத்தியே வெகுகோடி காலம் மட்டும்
நிருவிகருப்பச் சமாதியிலே நிறைந்து..'

என்றும், தாம் வாழ்ந்திருந்ததாகவும், தன் கூற்றாக அநுபவ நிலைகள் உரைக்கப்பட்டுள்ளன. அவர் பிரமதீத முத்திபெற்றதாகவும், பிரமாண்டத்தின் முடிபு வரை சென்றதாகவும், அனேக சொரூப சித்தி பெற்றதாகவும், தம்மினும் மேலான பெரியோர் அன்பு தமக்குக் கிடைத்ததாகவும், பல அண்டங்களை சில நொடிகளில் கடந்து சென்றதாகவும், இவையாவும் யோகத்தால் கைகூடி வந்தன என்றும் காகபுஜண்டர் உரைத்தருளுகிறார்.

'ஆச்சப்பா எத்தனையோ கோடி காலம்
அந்தப் பிரளயத்துக்கு அதுவாய் நின்றேன்
மூச்சப்பா ஓடவில்லை பிரம தீத
முத்திபெற்றேன் பிரமாண்ட முடிவிற் சென்றேன்'

என்றும்,

'பேர்கொண்டேன் சொரூபசித்தி அனேகம் பெற்றேன்
பெரியோர்கள் தங்களுக்கு பிரிய னானேன்

வேர்கண்டேன் ஆயிரத்தெட்டு அண்ட கூடம்
வீதியெலாம் ஓர்நொடிக்குள் விரைந்து சென்றேன்'

என்றும், கூறும் பகுதிகள் வரலாற்று அகச்சான்றுகளாக அமைகின்றன.

பிறப்புரைக்கும் பேராளர்

காகபுஜண்டர் வசிட்டரைச் சந்தித்தபோது, நீர் பிறந்து இறந்து, இந்த அண்டத்தில் தற்போது எட்டாவது முறை பிறந்துவந்துள்ளீர்கள் என்று அறிவுறுத்துகிறார். பல கோடி காலம் பலர் பிறந்து இறக்கவும், தாம் இறவாது வாழ்ந்திருந்த இந்த முனிவர் பெருமகனார், ஒவ்வொரு வரை எதிர்ப்படும் போதும், அவருக்கு இது இத்தனையாவது பிறப்பு என்று கூறி அவரை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறார்.

'.. வசிட்டரே நீர்
பிறந்து இறந்தே எட்டாங்கால் பிறந்து வந்தீர்'

என்று குறிப்பிடும் பகுதி காகபுஜண்டரின் வியப்பூட்டும் யுகங்கடந்த பெரு வாழ்வைக் குறித்து நிற்கிறது.

சிவனார் முத்தம் பெற்றது

காகபுஜண்டர் வரலாறு குறித்த சில செய்திகள் இவ்விரண்டு உபநிடதப் பகுதிகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. இமயமலையில் ஒருமரக்கிளையில்

அமைநத கூடடில, தாம காக வடிவத்துடன் வாழ்ந்திருந்த செய்தியை,

'.. காகமென்ற ரூப மானேன்
வடவரையின் கூடுதொத்தி இருந்தேன்..'

என்று பகுதி எடுத்துக்காட்டுகிறது. இன்று உலகில் பேசப்படும் சித்தர்கள் பலருக்கும் முன்னே பிறந்து வாழ்ந்த ஆதிசித்தர் காகபுஜண்டரே என்பதை,

'ஆரடா' என்னைப்போல் அறிவா ருண்டோ
ஆதியென்ற சித்தருக்கும் ஆதி யானேன்'

என்ற வரிகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. இவர் சிவபெருமானைக் காக வடிவில் சந்தித்ததாகவும், அப்போது அவர் இவரைக் கைகளில் எடுத்து முத்தமிட்டதாகவும் ஓர் அரிய செய்தி இப்பகுதியில் காணப்படுகிறது. வடஇந்திய மொழி நூல்களில் இச்செய்தி இடம் பெறவில்லை.

'.. விமலரிடம் செல்லும்போது
வெற்றியுடன் எனை எடுத்து முத்த மிட்டார்'

என்றும்,

. கயிலையின்மேல் இருக்கச் சொன்னார்
காகமென்ற ரூபமாய் இருந்தேன்..'

என்றும் வரும் தொடர்கள் இதனை உரைத்து நிற்கின்றன.

குடும்ப வரலாற்றுப் பதிவுகள்

மேலும், காகபுஜண்டர் வரலாறு குறித்து வேறுசில செய்திகளும் இப்பகுதியில் காணப் படுகின்றன. 'வடசாளிமைந்தன்' என்றும், 'கன்னி யுடை மைந்தன்' என்றும் இவர்தம்மைக் கூறிக் கொள்கிறார். இவர் உடன் பிறந்தார் ஐவர் என்றும், அவருள் இவரே மூத்தவர் என்றும் குறிப்புக் காணப்படுகிறது. இவர் பிரம குலத்தவர் என்று தம்மைக் குறித்துக் கொண்டாலும், சாதிகள் ஏதும் தமக்கு இல்லை என்கிறார். சாதி பேதம் பேசுவாருக்குச் சாபமும் இடுகிறார்.

'... என்குலந்தான் சொல்லக் கேளு
பார்தனிலே பிரம்மனுடை விந்து வாலே
ஆரப்பா பிறந்துவிட்டோம் ஐந்து பேரும்'

என்றும்,

'... சாதிகுலம எங்கட் இல்லை
கருத்துடனே என்குலம் சுக் கிலந்தான் மைந்தா
தோணப்பா தோணாமல் சாதி பேதம்
சொல்லுவான் சுருக்கமாகச் சுருண்டு போவான்'

என்றும் வரும் தொடர்கள் அகச்சான்றுகளாக அமைகின்றன. இவர் கண்டன் என்ற காகத்துக்கும், அன்னத்துக்கும் மகனாகப் பிறந்தார் என்றும், இவருடன் பிறந்தார் இருபதின்மர் என்றும் கூறும் ஞானவாசிட்ட வரலாற்றுடன் இவ்வரலாறு முரண்படுகிறது.

வாலைக் கண்ணி

தமிழ் நாட்டுச் சித்தர்கள் பலரும் உமையை 'வாலை' என்று பெயரிட்டு அழைத்து வழி பட்டு வந்துள்ளனர். கொங்கணச்சித்தர் 'வாலைக்கும்மி' என்றே ஒரு பகுதி பாடியுள்ளார். அதில் அவர் அம்மையை, 'கல்வி நிறை வாலைப்பெண்', 'சக்தி சடாதரி வாலைப்பெண்', 'சித்தர்கள் போற்றிய வாலைப்பெண்', 'அந்தரி சுந்தரி வாலைப்பெண்' என்றெல்லாம் பலபடப் பாராட்டுகிறார்.

'காலனைக் காலால் உதைத்தவளாம்-வாலை
ஆலகாலவிடம் உண்டவளாம்
மாளாச் செகத்தைப் படைத்தவளாம் - இந்த
மானுடன் கோட்டை இடித்தவளாம்'

என்றும்,

'சிரித்து மெல்லப் புரமெரித்தாள் - வாலை
செங்காட்டுஞ் செட்டியைத் தானுதைத்தாள்
ஒருத்தி யாகவே சூரர் தமை - வென்றாள்
ஒற்றையாய்க் கஞ்சனைக் கொன்றுவிட்டாள்'

என்றும் நீளும் வாலைக்கும்மி, எல்லாத் தெய்வமாகவும் நிற்பாள் வாலை ஒருத்தி மட்டுமே என்று உறுதிப்படுத்துகிறது. கொங்கணச் சித்தர் வாலைக்கும்மியில் 111 கண்ணிகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

வாலை வழிபாடு

காகபுஜண்டர் பாடல்களிலும் வாலையின் சிறப்பெடுத்துப் பேசப்பட்டுள்ளது.

'இடப்பாகம் இருந்தவளும் இவளே மூலம்
இருவருக்கும் நடுவான திவளே மூலம்
தொடக்காக நின்றவளும் இவளே மூலம்
சூட்சமெல்லாங் கற்றுணர்ந்த திவளே மூலம்
அடக்காக அடக்கத்துக் கிவளே மூலம்
ஐவருக்கும் குருமூலம் ஆதி மூலம்
வடக்கோடி கற்பமதில் நின்ற மூலம்
கன்னியவார் சிறுவாலை கன்னி தானே'.

எனவரும் பாடல் உமையின் பெருமைகளைப் பரக்கப் பேசி நிற்கக் காண்கிறோம். பெருநூல் காவியத்தின் காப்பிலும்,

'பாதிமதி அணியீசன் உமையாள் காப்பு
பக்தியுள்ள வாலையின் தன்பாதம் காப்பே'

என வாலையை வாழ்த்தித் தொடங்குகின்றார். வாலையை இவர் 'சிவமேகன்னி'; மாது கலியாணி; 'தாமான சிறியவாலை' என்றெல்லாம் குறித் தருளுகின்றார்.

'நமசிவாய' நுட்பம் உரைத்தல்

'நமசிவாய' என்ற ஐந்தெழுத்தைப் பஞ்சாட்சரங்கள் என்று சித்தாந்திகள் குறிப்பர். இதில்

ஒவ்வோர் எழுத்தும் ஒவ்வொன்றின் குறியீடாக நிற்றலைத் திருமந்திரம் முதலிய நூல்கள் விரித்துரைக்கும். இவற்றை முன் பின்னாக இடம் மாற்றி அமைப்பதன் மூலம் பல நுட்பப்பொருள்கள் தோன்றும். இவற்றை உமாபதி சிவத்தின் சாத்திரநூல்களும் விரித்துரைக்கும். இவற்றை எல்லாம் உட்கொண்ட நுண்ணிய கருத்தமைந்த பாடல் ஒன்று உபநிடதப் பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதன் நுட்பம் குருமுகமாகக் கேட்டுணர்தல் வேண்டும். அந்த அரியபாடல்,

'காண்பேனே நகாரமது மகாரம் புக்கும்
கருத்தான மகாரமது சிகாரம் புக்கும்
தேண்பேனே சிகாரமது வகாரம் புக்கும்
சிவசிவா வகாரமது யகாரம் புக்கும்
கோண்பேனே வகாரமது சுடரிற் புக்கும்
குருவான சுடரோடி மணியிற் புக்கும்
நாண்பான மணியோடிப் பரத்திற் புக்கும்
நற்பரந்தான் சிவம்புக்கும் சிவத்தைக்கேளே'

என அமைந்துள்ளது.

அறவுரைகளுள் சில...

தத்துவ நூல் கருத்துக்களோடு, நல்லறங்களும், மனித குலத்துக்குத் தேவையான அறிவுரைகளும் உபநிடதப் பகுதியில் காணப்படுகின்றன. உலகில் தாம் என்ற அகந்தை கொண்டலையும் மனிதர்களை விட்டு விலகி வாழவேண்டும். மிக ஊண் விரும்புதல்

கூடாது. ஒரு பக்கமாக நின்று உண்மைக்குப் புறம்பாகச் சாட்சியம் உரைத்தல் வேண்டாம். பிரணவத்தை மறவாது போற்றவேண்டும். சோம்பித்திரிதல் கூடாது. காமப்பேய் கொண்டு அலைவாரொடு இணங்கி வாழாதே என்றெல்லாம் காகபுஜண்டர் அறிவுரை கூறுகிறார்.

'தாம் என்ற உலகத்தில் மனித ரோடே
சஞ்சாரஞ் செய்யாமல் தனித்து நில்லே
ஓமென்ற ஊண்மிகுத்து உண்டி டாதே
ஓரமாய் வழக்கதனை உரைத்தி டாதே
ஆமென்ற அட்சரத்தை மறந்தி டாதே
ஆயாச மாகவுந்தான் திரிந்தி டாதே
காமப்பேய் கொண்டவனோ டிணங்கி டாதே
காரணத்தைக் கண்டுவிளை யாடுவாயே'

தண்டுமுண்டு செய்து மனம் வேறானால் தற்பரமாகிய இறைவனை அறிதல் இயலாது. பெரியோருக்குத் தொண்டு செய்து தத்துவ நூற்பொருளை அறிதல் வேண்டும். அவர்கள் ஒருவேளை விரித்துரைக்கத் தயங்கினால் மனவடக்கம் கொண்டு உற்று நோக்கினால் தத்துவ நூற்பொருள்கள் விளங்கி நிற்கும் என்றெல்லாம் இப்பகுதி அறிவுரைகளின் அணி வகுப்புகளாக அமைகிறது.

போலிக்குருவை இகழ்தல்

போலிக் குருமார்களையும், தத்துவம் உணர்ந்தார் போல நடித்து நிற்பாரையும் இனங்காட்டி

இந்நூற்பகுதி நடையிடுகிறது. நிட்டை கூடுதல், சமாதிநிலை கைவருதல் இலராய், வேத, புராணங்களும், காவியங்களும், மந்திரங்களும் உலகில் கோடிக்கணக்கில் உண்டென்று சொல்லியும், கோயில் என்றும், தீர்த்த மென்றும் நம்பிக்கை யூட்டியும் ஏய்ப்பார் பலர் அக்காலத்தும் வாழ்ந்திருந்தனர் போலும்! அவர்களை எல்லாம் காகபுஜண்டர் சாடத்தவறவில்லை.

'நிட்டையுடன் சமாதியுமே பொருந்தாமல்தான்
வல்லவர் போல் வேதபுராணம் காவி யங்கள்
மந்திரங்கள் கோடான கோடி யென்றும்
சொல்லுவார் கோவிலென்றும் தீர்த்த மென்றும்
திருடர்கள்தாம் அலைந்தலைந்து திரிவார்..'

எனச் சாடுகிறார். போலிக்குருமார்கள் சிலர்,

'விரிவான வேடமிட்டுக் காவி பூண்டு
வெறும் பிலுக்காய் அலைந்திடுவான் நாயைப்போலே
பரியாச மாகவுந்தான் தண்டு மேந்திப்
பார்தனிலே குறடிட்டு நடப்பான் பாரே'

என்று போலிச் சாமியார்களை இகழ்ந்துரைக்கிறார்.

கபட 'வாய்ஞானம்'

சித்தர்கள் பலர் பூடக மொழிகளால் ஞானம் உரைத்துச் சென்றனர். அவற்றின் உண்மை அறியும் வலிமையில்லார் திரிபுபட உணர்ந்து பிழைபட்டனர். பலர், பிறர் அறிந்துகொள்ளக் கூடாதென்றே

பரிபாஷைகளால் நூல் உரைத்தனர். நம் நாட்டில் சித்தர் உரைத்த ஞானங்களும், மருத்துவமும் மக்களை முழுமையாகச் சென்றடையாமைக்கு மறைத்துக் கூறும் சித்தர்கள் போக்கே காரணமாய் அமைந்தது. இவற்றை எல்லாம் கண்டிக்கிறார் காகபுஜண்டர்.

'நாட்டுவார் சித்தரெல்லாம் பேத மாக
நலம்போலே சாத்திரங்கள் காட்டி னார்கள்
பூட்டியே மனிதரெலாம் நூலைப் பார்த்துப்
பூரணமாய் அண்டமதைப் பாரா மற்றான்
காட்டிலே திரிந்தலைந்த மானைப் போலே
கபடமாய் வாய்ஞானம் பேசு வார்கள்
காட்டிலே அமைந்திருக்கும் குயிலைப் பாரார்
கூறாத மந்திரத்தின் குறியைப் பாரே!'

சித்தர் நூல்களை முழுதும் உணராத சிலர், எல்லாம் அறிந்தவர் போல், வாய் ஞானம் பேசித் தருக்கித் திரிவதை ஆசிரியர் ஏளனம் செய்கிறார்.

தூலத்துள் சூட்சுமம்

ஆணவத்திலிருந்து விடுபட்டு, சாதனங்கள்வழி முறையாக முயன்றால் குறைவற்றதான ஞானமும், அதன்வழி திருவடிப்பேறும் வாய்த்தல் ஒருதலை. தூலமாகப் புலப்பட்டுத் தோன்றும் ஒவ்வொரு பொருளிலும், சூட்சுமமாக இறைவன் மறைந்து நிற்கிறான். இதனை உணர்வார் வீடுபேறு எய்துதல் எளிதாகும். இவற்றை எல்லாம் உள்ளடக்கி நிற்கிறது ஓர் அரிய பாடல்.